

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR

<http://prolife.cz>

2 / 2005

- 2 Zprávy
- 4 Kmenové buňky — přehled
- 5 Británie: Dítě přežilo pokusy o potrat
- 6 Nový trestní zákoník a eutanázie
- 8 Pozvánka na Pochod pro život 2005
- 10 Jak reagovat na... ?
- 11 Likvidace nepohodlného manžela legálně a na počkání
- 13 O co jde?
- 15 Nabídka pomoci
- 16 Různá oznámení

Vážení přátelé,

těšíme se, že se s řadou z Vás uvidíme v sobotu 2. dubna v Praze na Pochodu pro život. Prosíme vás o informaci, zda máte volno v autě či autobuse, abychom mohli nabídnout dopravu těm, kteří mají s dopravou do Prahy větší problém.

Poslanecká sněmovna v únoru rozdílem jednoho hlasu zamítla čtvrtý pokus o prosazení registrovaného partnerství osob stejného pohlaví. Poslanec Jiří Karas hlasování v médiích okomentoval, že zvířil zdravý rozum. Zveřejňujeme v této souvislosti zamyšlení P. Pavla Mayera OP, který upozorňuje, že bychom si my osobně i naši politici měli vzít příklad z vytrvalosti levicových politiků.

Druhá velmi povzbudivá zpráva přišla ze světa. Valné shromáždění OSN doporučilo zakázat všechny formy klonování lidí (tedy i pro tzv. terapeutické účely). Doufejme, že to bude dostatečný signál pro naše koaliční i opoziční poslance, aby ze všech sil bojkotovali novelu trestního zákona, která prošla prvním čtením a která umožňuje např. klonování, eutanázii a další moderní zla (viz str. 7).

redakce

Zprávy

Valné shromáždění OSN proti klonování lidí

V úterý 8. března 2005 přijalo Valné shromáždění OSN *Deklaraci o lidském klonování*. Podle ní mají členské státy přijmout veškerá potřebná opatření k zákazu všech forem lidského klonování, protože jsou neslučitelné s lidskou důstojností a ochranou lidského života. Valné shromáždění hlasovalo na základě doporučení právního výboru OSN 84 hlasy pro přijetí, 34 proti (včetně České republiky) a 37 se zdrželo hlasování.

Deklarace dále žádá členské státy, aby přiměřeně chránily lidský život při použití ve vědě, aby zakázaly techniky genetického inženýrství, které mohou ohrožovat lidskou důstojnost, aby bránily vykořisťování žen ve vědě (pro klonování jsou zapotřebí ženská vajíčka) a aby v tom smyslu přijaly konkrétní národní legislativní opatření.

Podle delegací, které hlasovaly pro přijetí, je deklarace důležitým krokem k ochraně lidské důstojnosti a propagaci lidských práv a rovněž ke kompletnímu zákazu lidského klonování. Text deklarace je jasným signálem proti neetickému výzkumu, který z lidského života dělá předmět experimentů. Několik delegací naopak prohlásilo, že hlasovaly proti deklaraci, protože termín „lidský život“ by mohl být interpretován jako kompletní zákaz všech forem lidského klonování.

Při projednávání v právním výboru OSN v pátek 18. února 2005 se boj ode-

hrál zejména kolem termínu „lidský život“. Kostarika, Uganda, USA a další státy, které usilují o zákaz všech forem klonování, prosazovaly termín „lidský život“. Státy, které chtějí zakázat pouze klonování lidí, např. Belgie, Singapur či Velká Británie, trvaly na termínu „lidská bytost“, protože se podle některých mezinárodních právních dokumentů vztahuje pouze na ochranu již narozených lidí.

Velká Británie již vydala dvě povolení na výzkum klonování, obě licence jsou však v současné době soudně napadeny. I další země, které jsou proti zakazu veškerého klonování, tvrdí, že kmenové buňky z klonovaných embryí vyléčí různé choroby (tzv. terapeutické klonování). Doposud ale tyto kmenové buňky nepomohly žádnému člověku, zatímco eticky zcela bezproblémové dospělé kmenové buňky se již úspěšně používají pro léčbu řady nemocí.

OSN, C-Fam, LifeSiteNews

Evropští poslanci proti obchodování s lidskými embryi

Poslanci Evropského parlamentu přijali ve čtvrtek 10. března 2005 rezoluci o obchodování s lidskými embryi. Poslanci upozorňují, že lidské tělo by nemělo být zdrojem finančních zisků. Zvláštní pozornost je třeba věnovat bezbranným jedincům, kterým hrozí, že se stanou oběťmi obchodu, zejména ženám. V rezoluci poslanci dále mj. vítají nedávné rozhodnutí OSN proti klonování

lidí a žádají Komisi, aby klonování lidí bylo vyřazeno z financování 7. výzkumného rámcového programu (při tomto výzkumu se používají tzv. „nadbytečná“ embrya pro získávání embryonálních kmenových buněk). Členské státy, které povolují výzkum embryí a embryonálních kmenových buněk, mají tento výzkum hradit z vlastního rozpočtu. Evropská unie by se měla podle rezoluce soustředit na financování alternativ, jako např. výzkum somatických kmenových buněk a buněk získaných z pupečníkové krve, které jsou pro všechny členské státy akceptovatelné a které již vedly k úspěšné léčbě pacientů.

Evropský parlament

Vítězství pro život

V úterý 15. února 2005 prosadil polský parlament v těsném hlasování v poměru 199 ku 183 odložení projednávání zákona, který by legalizoval umělé potraty. Vládnoucí postkomunistický Svaz demokratické levice (SLD) rozhodl, že debata o potratech by mohla ještě více zkomplikovat jeho popularitu. Další projednávání by se mohlo uskutečnit po volbách v září.

SLD slíbil určité legislativní uzákonění potratů jako součást své volební kampaně v roce 2001. Popularita strany však klesla natolik, že se obává, že po spuštění takovéto diskuse by se ještě více zhoršil postoj veřejného mínění vůči SLD.

„V tomto parlamentu se nebude bavit o potratech,“ prohlásil Włodzimierz Cimoszewicz, předseda parlamentu a člen SLD. „Netrváme na takovéto ideologické válce.“

Politický analytik Włodzimierz Derczynski řekl, že „SLD je v tomto okamžiku slabý, myslí na volby a obává se jakékoliv kontroverze“.

V Polsku byly potraty zakázány v roce 1993 po pádu komunismu. V současné době jsou povoleny potraty po znásilnění, pokud má dítě těžkou vrozenou vývojovou vadu nebo pokud by pokračování těhotenství bylo pro ženu těžkým zdravotním rizikem. Nový zákon by umožnil potrat na žádost do 12. týdne těhotenství.

Lech Kowalewski, představitel polského hnutí pro život, řekl, že podle posledních statistických údajů se v Polsku provádí ročně méně než 200 umělých potratů. „V této otázce velmi pomohlo jasné stanovisko polské biskupské konference.“

OSN stále vyvíjí na Polsko nátlak, aby zákon o potratech liberalizovalo.

LifeSiteNews

Kmenové buňky – přehled

Co je to kmenová buňka?

Kmenová buňka je taková buňka, z níž teprve dalším dělením a procesem vyžívání, během něhož jednotlivé buňky získávají specializované vlastnosti a funkce, vznikají zralé buňky plnící určitou funkci. Může se z nich tedy vytvořit jakákoli jiná buňka libovolného lidského orgánu, jíž lze léčit i řadu zhoubných chorob.

Co jsou embryonální kmenové buňky?

Buňky, které se nacházejí v lidském embryu, mají schopnost nekonečného množení a proměny v jakýkoli typ buněk lidského těla. Nazývají se také pluripotentní, tedy mající více možností. Získávají se z orgánu, který vznikne asi pět dní po oplození, jemuž se říká blastocysta. Buňky na jeho povrchu vytvoří placentu a další orgány potřebné k vývoji plodu v děloze. Vnitřní buňky vytvoří téměř veškerou tělní tkáň. A právě tyto jsou embryonální kmenové buňky určené k výzkumu.

Co jsou to dospělé kmenové buňky?

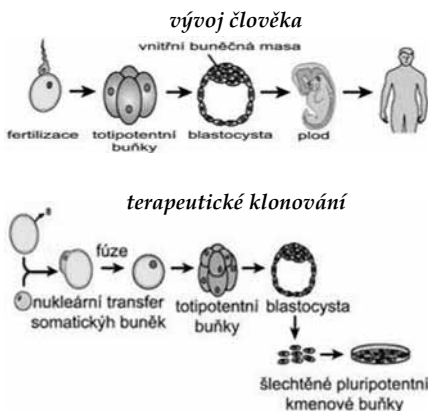
Tyto buňky, které každý nese ve svém těle, zajišťují obnovu zničených nebo opotřebovaných tkání. Vznikají tak, že poté, co se embryonální buňky začnou specializovat, nezanikají, ale v těle dospělých i dětí zůstávají i nadále například v mozku, kostní dřeni nebo kůži. Odtud putují po organismu, vyhledávají poškozené orgány a tkáně (kost, krev, kůže či mozek) a nahrazují v nich mrtvé

nebo nefunkční buňky. K nejnámějším patří buňky kostní dřene schopné zajistit obnovu červených a bílých krvinek. Nazývají se také multipotentní.

Kde je zdroj embryonálních kmenových buněk?

Vědci získávají embryonální kmenové buňky obvykle ze zbylých embryí po oplození in vitro na klinikách zabývajících se umělým oploďováním. Tyto „zkumavkové“ techniky, užívané na pomoc neplodným párům, zahrnují laboratorní oplození ženské vajíčka mužskou spermií. Najednou vznikne několik embryí, z nichž jen některá jsou implantována do matčiny dělohy. Zbylá embrya klinika zlikviduje. A právě tato přebytečná embrya mohou posloužit k výzkumu kmenových buněk, které se extrahují z blastocystních vnitřních buněk. Zbytek embrya je poté zničen.

podle lidovky.cz

Británie: Dítě přežilo pokusy o potrat

Dítě přežilo nejméně tři pokusy o potracení a nakonec bylo porozeno živé ve 24. týdnu.

Chlapec se narodil poté, co jeho 24-letá matka pocítila pohyby po opuštění potratové kliniky a rozhodla se, že si chce dítě nechat. I když podle ultrazvukového vyšetření mělo být dítě mrtvé, žena začala ten den odpoledne rodit a dítě porodila živé. Nyní jsou chlapci již dva roky a je zdravý. Je to první dítě, které přežilo svůj vlastní potrat a které se narodilo tak předčasně. Kauza je zdokumentována ve vědeckém časopise *Journal of Obstetrics and Gynaecology*.

Matka o dítěti až do 22. týdne těhotenství nevěděla. Byla svobodnou matkou a necítila se být připravena na druhé dítě a proto volila potrat. Na soukromé klinice jí bylo podáno několik různých přípravků na vyvolání potratu.

Matka po příchodu do porodnice požádala lékaře, aby udělali vše pro to, aby dítě zachránili. Po porodu bylo dítě převezeno na novorozeneckou jednotku intenzivní péče, kde strávilo více než sedm týdnů na dýchacích přístrojích. Chlapec bojoval s několika život ohrožujícími infekcemi a během prvních šesti měsíců svého života prodělal těžkou krevní a plicní infekci. Po sedmi měsících léčení mohl jít domů. Již v deseti měsících zůstával pouze mírně za normálním vývojem.

Dr. Paul Clarke, jeden z autorů zprávy v *Journal of Obstetrics and Gynaecology* a chlapcův ošetřující lékař v nemocnici

Hope v Salfordu v oblasti Manchesteru, uvedl: „Tato matka zažila velké těžkosti a čekala, jestli její dítě přežije. Mnohokrát jí bylo řečeno, že chlapec umře. Obdivuji ji. Na jejím obličejí jsem viděl, že se cítí vinna. Věděla, že kdyby nepřistoupila na umělý potrat, dítě by se nemuselo narodit předčasně.“

Podle dr. Mika Robinsona, spoluautora zprávy a primáře JIP, nemá plod ze zákona žádná práva. „Ale jakmile se dítě narodí, je třeba udělat to, co je v jeho nejlepší zájmu. V tomto případě matka dítě chtěla. Ale pokud žena podstoupí umělý potrat, měla by si být vědoma toho, že zatímco těhotenství může skončit, život dítěte skončit nemusí.“ V Británii je nyní možné podstoupit umělý potrat do 24. týdne těhotenství.

Dr. Clarke řekl, že pediatrii často zasahují ve prospěch dětí, které přežily potrat. „Pozdní potraty působí mnoho praktických, etických a profesionálních obav. Když vám někdo zavolá, že se narodilo dítě, které projevuje známky života po potratu, je to pro mnoho pediatrů dilema. Jestliže takové dítě ukazuje známky života a je resuscitováno, pak ty, které přežijí, mohou trpět mnoha nemocemi.“

Zpráva v *Journal of Obstetrics and Gynaecology* volá po inspekci pozdních potratů na soukromých klinikách, kde není k dispozici kvalifikovaný personál schopný provést záchranná opatření a neexistují potřebné přístroje, pokud se

pokračování na str. 14

Nový trestní zákoník a eutanázie

[...] Tento návrh říká, že jestliže někdo svobodně atd. požádá o usmrcení a někdo to provede, může být potrestán trestem odnětí svobody až na šest let. Podtrhl bych — až na šest let. Čili také žádným. Ono svobodně požádat je totiž věc velmi vážná. Každý, kdo se pohybuje v oné sociální oblasti, kdo se někdy setkal s pocity a životními úděly starých lidí, ví, jak je to velmi ošidné. Ono je to totiž tak, že velmi moc vám starých a vážně nemocných lidí x-krát za život řekne, že by rádi zemřeli, přitom to tak nemyslí. Oni to říkají proto, že jim jejich okolí odebírá něco, co jim dává smysl života, tj. sociální kontakt, péči, řekněme možná nadneseně lásku jejich blízkých. Ono slovní vyjádření, že chci zemřít a přeji si to jasně, vlastně vůbec není volání po smrti a vyhovění dikci tohoto zákona. Je to naopak volání po životě, to je — mluvte se mnou, starejte se o mě, pomozte mi, vždyť já tu chci být s vámi! Ta věc totiž fakticky je přesně obrácená, než je napsaná v tomto návrhu zákona.

Dovedu si velmi dobře představit v naší — nechci říci zdivočelé — společnosti situace, kdy rodinní příslušníci — a řeknu to otevřeně — ve vizi rychlého nabytí dědictví vytvoří ono prostředí, kdy ten člověk svobodně a jasně požádá a možná i запиše za přítomnosti notáře, že jeho svobodnou vůlí je ukončit pouť na tomto světě. A to ne proto, že by nedokázal unést ono utrpení, o kterém se tak často hovoří, ale prostě proto, že k tomuto vyjádření byl dostrkán. A to

zase každý, kdo se pohybuje v této oblasti, ví, že starého člověka lze k takovému vyjádření dostrkat a právně si bezúhonnost zajistit. Je to velmi nebezpečné. Je to něco, čemu se říká stoupanutí na kluzký svah. V okamžiku, kdy to uděláme, možná budeme slyšet oslavy na tento paragraf, kterak umožnili ukončit bolesti a utrpení toho či jiného — leč nebude to pravda. Neboť pravda je taková, že ono fyzické utrpení, pokud je léčení prováděno zodpovědně a kvalitně, by fakticky existovat nemělo. Na takovém stupni naše medicína je. Skutečné utrpení, které může existovat, je utrpení společenské, utrpení ze ztráty sociálních vazeb, tedy je to něco, co tato společnost dluží, na co má starý člověk nárok. Měla by to řešit tím, že mu tuto službu poskytne, nikoli tím, že ho zcela legálně pošle na onen svět.

Je to postup, který se postupně v naší společnosti zakořeňuje. Je to taková řekněme mírně vkrádající se bezcitnost do našich vztahů, neschopnost vcítit se do toho, co ten který člověk cítí. Místo toho, abychom řešili příčinu, chceme řešit následek.

Obávám se, že nám k tomu chybí skutečně ona rozprava, že nám možná právníci napsali docela správnou a zajímavou formulaci, když napsali, že ze soucitu usmrtí nevléčitelně nemocnou osobu, která trpí somatickou nemocí. Možná nevědí, že somatické nemoci má po čtyřicítce téměř každý člověk. Mohu vás ujistit, že řada z nich je nevléčitelně

ných, i když nejsou neslučitelné se životem, ale se životem slučitelné jsou.

Kdyby to byla taková nemoc, která by byla nevyléčitelná v dohledné době, tak by to možná znamenalo nějaký jiný postup. Takový postup je třeba u nás rozvíjen v rámci hospicového hnutí. Bylo by možná dobré promluvit s tě-

mi lidmi, kteří jsou na těchto lůžkách. Najednou pocítili ve svém okolí, že jejich závěrečný úsek života najednou má cenu a je možná plnější než ony úseky života předtím. [...]

stenozáznam části projevu poslance Josefa Janečka při projednávání novely trestního zákona

PSP ČR, říjen 2004

Novela trestního zákona

23. března 2005 pokračuje v Ústavně-právním výboru PSP ČR jednání o novele trestního zákona. Již jsme upozorňovali, že tato změna zahrnuje mj.:

Legalizace eutanázie — Usmrcení na žádost (§ 115)

„Kdo ze soucitu usmrtí nevyléčitelně nemocnou osobu, která trpí somatickou nemocí, na její vážně míněnou a naléhavou žádost, bude potrestán odnětím svobody až na šest let.“

Legalizace klonování (§ 140)

„Kdo v rozporu se zvláštním právním předpisem provádí zákroky směřující k vytvoření genetiky shodné lidské bytosti s jinou živou nebo zemřelou lidskou bytostí, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta nebo zákazem činnosti.“

Legalizace pokusů na embryích (§ 142)

„Kdo v rozporu se zvláštním právním předpisem provádí zákroky směřující k vytvoření lidského embrya [...], bude potrestán odnětím svobody až na tři léta [...]“

Legalizace eugenického šlechtění člověka (§ 141)

„Kdo v rozporu se zvláštním právním předpisem provádí zákroky směřující ke změně genetické výbavy lidské bytosti, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta [...]“

Legalizace prostituce (§ 164)

Prostituce má být legální, nebude-li provozována „v blízkosti školy, školského zařízení nebo jiného místa, které je vyhrazeno nebo určeno pro návštěvu dětí, nebo v domě, kde bydlí děti, způsobem, který je mravně ohrožuje [...]“

Právní obrat „v rozporu se zvláštním předpisem“ znamená, že **musí** být přijat zvláštní zákon, který danou činnost umožní. Jedná se o stejnou formulaci, díky níž jsou legalizovány umělé potraty. U výše trestu slovo „až“ znamená, že soudce může od potrestání upustit.

Nemá-li v brzké době dojít k tiché legalizaci těchto paragrafů, prostě poslance, novináře a biskupy, aby pomohli prosadit změnu výše uvedených bodů. Zvláště poslanci KDU-ČSL, kteří jsou ve vládní koalici, mají dostatek možností a síly (viz. např. nedávný tlak na premiéra Grosse kvůli nepoměrně méně závažným prohřeškům), aby v tak zásadních a nevratných krocích účinně zasáhli.

Můžete:

- kontaktovat místní organizace KDU-ČSL, aby se aktivně zajímaly o tuto oblast;
- psát osobní dopisy Poslaneckému klubu KDU-ČSL aby poslanci cítili podporu voličů (klub KDU-ČSL, Sněmovní 4, 118 26 Praha 1), příp. i ostatním klubům;
- kontaktovat předsedkyni Ústavně-právního výboru poslankyni JUDr. Vlastu Parkanovou a člena výboru poslance MUDr. Vladimíra Říhu (oba KDU-ČSL) a děkovat jim za jejich práci.

POCHOD I

PRO ŽIVOT

Pochod pro život se bude vzhledem k Velikonočním svátkům letos konat **2. dubna 2005**.

Je možné se zúčastnit mše sv. před zahájením Pochodu např. v kostele sv. Bartoloměje (Bartolomějská ulice, Praha 1) v 11.30 hodin. Vlastní program Pochodu pro život začne ve 13 hodin na pražském Staroměstském náměstí (tedy o hodinu dříve než v minulých letech!). Poté se účastníci odeberou v průvodu na Václavské náměstí, kde bude Pochod pro život zakončen zpěvem Svatováclavského chorálu.

Vezmete-li s sebou růži jako symbol zabitých nevinných dětí, budete ji moci položit u sochy sv. Václava. Následující pondělí budou růže přeneseny před porodnici u Apolináře v Praze a před porodnici na Obilním trhu v Brně, kde se každý pracovní den konají modlitby za zastavení umělých potratů.

Bližší informace:

HPŽ ČR, Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5, info@prolife.cz

2005

Jak reagovat na... ? „Potrat je těžké a bolestivé rozhodnutí.“

Paralela: „Takže když o něčem přemýšlím a trápím se nad tím dlouho, mohu to provést bez ohledu na to, zda je to správné nebo špatné?“

Vyvrácení: „Je-li potrat těžké rozhodnutí, proč ho zastánci potratu tak *opěvují*?“

Extrapolace: „Je potrat ospravedlněn, když se žena kvůli němu *netrápí*, ale je jí jedno, jestli jich má pět nebo šest a nezajímá ji jiný způsob regulace početí?“

Zastánce potratu ve skutečnosti říká, že jakýkoliv čin je ospravedlněn, jestliže o něm člověk, když ho plánuje, aspoň trochu přemýšlí. Použijte paralelu, abyste ukázali, jak by se tento argument mohl vztahovat na jakýkoliv zločin. Například mnohonásobní vrazi určitě přemýšlí hodně o svých zločinech, když si je plánují. Proto často unikají úřadům po mnoho let. Omlouvá to mnohonásobnou vraždu? Násilníci se možná trápí nad svými pocity a pak pečlivě plánují přepadení nic netušících žen. Omlouvá se tím znásilnění?

Pro-life aktivisté mohou také uvést několik sporných otázek, kterých si zastánci potratu tak cení. Například lidé, kteří vyhodili do povětří potratové kliniky a zabili potratáře, určitě o svých činech hodně přemýšleli a plánovali je. Pro-life aktivista se může oponenta zeptat, zda se tímto pečlivým plánováním legalizuje takové násilí. Žádné trápení se nebo přemýšlení o zločinu nebo hříchu je tedy neospravedlňuje.

Těžké? Ne pro všechny!

Mnoho žen zabíjí své děti bezstarostně. Podle americké propotratové organizace Alan Guttmacher Institute více než třetina žen žádajících o potrat nepoužívala antikoncepční prostředky v době početí. To znamená, že tyto ženy používají potrat jako antikoncepci. Každý pracovník potratové kliniky vám může vyprávět o dvaadvacetiletých ženách, které mají třetí, čtvrtý nebo dokonce pátý potrat a je jim to naprosto jedno. Jedna feditelka potratové kliniky nedávno prohlásila: „Ženy to [potrat] nemají lehké. Je mi špatně, když tuto frázi slyším. Já to nikdy neříkám, ale pro 98 % žen to je hračka. A pro ně to skutečně hračka je. Potrat je pro ně jako čištění zubů a jsem tomu ráda.“ Zastánci potratu by rádi naznačili, že potrat je v pořádku, když se ženy nad tím dostatečně „trápí“. Zeptejte se svého oponenta, zda ženy, které se nad tím netrápí, mají neospravedlnitelné potraty.

Vychvalování potratu

Nejenže potrat není pro mnohé ženy těžké rozhodnutí. Mnoho pro-potratových skupin je ve skutečnosti vychvaluje! Příkladem je brožurka vydaná americkou odpadlickou organizací Catholics for a Free Choice (Katolíci pro svobodnou volbu — CFFC). Obsahuje dva návody pseudonáboženských obřadů (spíše čarodějnictví), které doslova vychvalují a „schvalují“ rozhodnutí pro potrat. Jak lze předpokládat, žádná brožurka CFFC neobsahuje obřad potvrzující právo na možnost volby života.

Rebecca Altafutová je další z těch, kteří vychvalují zabíjení nenarozených dětí. Probírá „mnoho přínosů potratu“ a doporučuje, aby ho ženy používaly jako test své plodnosti! Dalším „přínosem“ potratu je podle ní to, že ženy „nepotřebují žádnou antikoncepci“. Některé feministky jsou tak odvážné a čestné, že nazývají potrat pravým jménem. Např. zastánkyně potratu spisovatelka Katha Pollittová napsala, že

„moralisté, z nichž někteří jsou pro volbu, rádi tvrdí, že potrat není nebo by neměl být metodou kontroly porodnosti. Ale to je to, čím potrat je — krvavou, neohrabanou metodou kontroly porodnosti“. Toto všechno ukazuje, že pro-life aktivisté se nesmějí nechat nacytat spínáním rukou a krokodýlymi slzami zastánců potratu, kteří tvrdí, že „potrat je pro ženy těžké rozhodnutí!“.

Brian Clowes: „Základy úspěšné diskuse“

Likvidace nepohodlného manžela legálně a na počkání aneb reflexe návrhu zákona o domácím násilí

V jedné televizní debatě se ptali starých manželů, zda se někdy chtěli rozvést. Paní odpověděla: „Opustit jsem ho nechtěla nikdy, ale zabít mockrát.“

Znáte tu scénu? Manželé se hádají, vyhrožují si rozvodem, žena mrští po manželovi talířem, který on bravurně zachytí, ale mobil, který měsíc předtím dal ženě k narozeninám, už nechytne. Zamumlá: „Já tě zabiju...“ Nedávno jsem byl bohužel podobné situací přítomen: Oba manželé střídavě zvedali telefon a hrozili, že zavolají policii a nechají sepsat protokol o výhrůžkách. Oba chtěli, abych svědčil v jejich prospěch, ačkoliv podle mne bylo zavinění přesně fifty-fifty. A mimochodem — ještě týž den se zcela usmířili.

Představme si, že již byly schváleny navrhované změny zákonů a jeden z manželů opravdu zavolá. Přijde mladý nezkušený policista, který uvidí plačící ženu, možná mladou a hezkou, a rozčileného muže. Na místě objektivně vyhodnotí situaci, věrně zrekonstruuje průběh události, zváží

všechny okolnosti vzájemného napadání a přiměřené obrany, provede psychologickou analýzu úmyslů obou aktérů a rozhodne o okamžitém vykázání násilníka, muže, z bytu na deset dní. Bez odvolání, bez práva na náhradu škody.

Je-li muž nájemcem, samozřejmě musí nadále platit nájemné. Je-li majitelem, nesmí svůj majetek užívat. Žena má právo po dobu jeho nepřítomnosti v bytě žít, kohokoliv tam pozvat a podobně. Muž musí nadále přispívat na výchovu dětí, ale nesmí se na ní osobně podílet. Má i různé další zajímavé povinnosti, například udržovat nedefinovaný odstup. Pokud svoji ženu potká v autobuse, měl by asi pro jistotu okamžitě vystoupit. Nic nebrání tomu, aby byl po uplynutí deseti dnů vykázán na dalších deset dnů a tak stále dokola, jestliže policista usoudí, že má nadále úmysl své ženě škodit. Nu ano, úmysl opravdu stačí, nejsou požadovány činy a důkazy, nebudte přece tak staromódní! Soud může později na základě policejní zprávy rozhodnout o tom, že muž přijde o byt trvale, bez náhrady.

Proč v našem příkladě stále mluvím o muži? Protože podle návrhu zákona jsou v 80 % případů ohroženými osobami ženy, tedy předkladatelé očekávají, že muži budou postihováni čtyřikrát častěji. Ústavou zaručený zákaz diskriminace podle pohlaví zřejmě nepatří k jejich oblíbeným zásadám. Viděli jste někdy bezdomovce? A viděli jste někdy bezdomovce ženu? Asi ano, ale ten poměr není úplně vyvážený, že? Není to náhoda — většina bezdomovců jsou dnes muži, kteří pro partnerské neshody opustili byt, v němž partnerka nadále bydlí, často s jiným mužem.

Není snad ani třeba zmiňovat, že institut vykázání nikomu nezabrání, aby své ženě ublížil. Koho neodradí daleko vyšší trest za domácí násilí (až 8 let), toho neodradí ani nižší trest za porušení vykázání (až 6 měsíců). Jediná spolehli-

vá ochrana před skutečným násilníkem je institut vzetí do vazby podle § 67/c trestního řádu, který platí již dnes a který se od předloženého návrhu liší především tím, že předpokládá již spáchaný trestný čin a nestačí zde podezření na úmysl. Podle důvodové zprávy k návrhu je hlavním problémem dnešního stavu selhání lidského faktoru — policie, což chce návrh vsutku velmi konzistentně řešit právě radikálním rozšířením policejních pravomocí.

Nedostatky návrhu jsou četné a neuvěřitelné. Pohybují se od chybného číslování odstavců zákonů a zavádění nových nedostatečně definovaných právních termínů, přes neopodstatněné posilování moci policie až po drastická porušení ústavních práv na presumpci nevinu, zajištění základních životních podmínek a vlastnictví majetku.

V antickém Římě znal zákon „*patria potestas*“, který manželovi umožňoval svoji manželku či děti zapudit, prodat do otroctví nebo zabít podle svého uvážení. Ačkoliv populární historická literatura toto pravidlo občas prezentuje jako něco teoretického, ve skutečnosti bylo běžně uplatňováno. Nyní navrhovaná změna zákonů *de facto* zavádí pro manželku právo svého manžela zapudit, připravit o majetek a existenčně zničit. Ale abychom nepřeháněli: Tak snadné to zase mít nebude, nejprve musí o svém pohledu na věc přesvědčit jednoho policistu.

Abych však nekončil tak ironicky — je dobře, že se fenomén domácího násilí vzal vážně. Podstatné však je, aby případné zákony byly napsány tak, aby pomáhaly a neškodily.

David Petrla

O co jde?

Před několika dny jsme byli zděšeni dalším teroristickým masakrem, k němuž došlo v iráckém městě Hilla. Psala o tom všechna média. Přes sto mrtvých a ještě více zraněných. V člověku stydne krev a zachvacuje ho pocit hrůzy a odporu. Byli to nevinní lidé. Taková jatka. Kdy to přestane?

Málokdo si uvědomí, že tentýž den bylo i v naší zemi zabito okolo osmdesáti lidí a stejně tolik zraněno. Naši lidé byli trháni po částech kyretou a vývěvou. Ty, které zůstaly zraněné na těle i na duši, byly matky...

Zatímco teroristé si dají po útoku oddech a trvá několik dnů či týdnů, než udeří znova, naše masakry se dějí každý den (vyjma víkendů). Včera, dnes, zítra... Osmdesát zabitých dětí a osmdesát zraněných matek. Stejná lidská krev, jenom ne na ulici, ale za zdmi nemocnic.

Proč nejsme podobně zděšeni nad tou hrůzou, která se děje tak blízko a prakticky denně? Jak to, že se v novinách neobjevuje na titulní stránce palcovým písmem: **I DNES BYLO U NÁS ZABITO ASI OSMDESÁT NEVINNÝCH DĚTÍ A ZŮSTALO STEJNĚ TOLIK ZRANĚNÝCH MATEK?** Proč televize Nova zařazuje zprávy o nálezu třiceti vykuchaných kuřat nebo o zatoulaném pejskovi, a neinformuje o tom, že jsou u nás ve všedních dnech zabíjeni lidé a zraňovány matky? Moc tomu nerozumím. Snad mne napadá jen to, že je snazší ukázat prstem tam, tam a tam se děje zlo a násilí než přiznat, že i u nás dochází k tiché-

mu krveprolévání a že i třeba já mám na tom nějaký podíl.

Ještě méně rozumím prosincovému usnesení vedení KDU-ČSL k problému ochrany lidského života. Zdálo by se, že se nejedná o klasické politické „Jein“, neboť poté, co byla deklarována prioritou ochrany (i nenarozeného) života a zároveň bylo rezignováno na právní ochranu počatých dětí, jsou v usnesení zmíněné alternativní způsoby pomoci (možnost anonymního porodu, usnadnění adopce, pomoc matkám v tísní). Tyto legislativní kroky je třeba pochválit. Bohu díky za ně. Podstata problému tím však řešena není — totiž, že se stále mohou u nás lidé svobodně a podle zákona rozhodnout zabít jiného člověka a že k tomu fakticky ve stovkách případů týdně dochází. Ano, Bohu díky, za jedno dítě, které se rozhodne maminka tajně porodit a které brzy získá milující náhradní rodiče. Ale kdo se zastane toho zbylého množství zabíjených dětí? Kdo se zastane matek, které jsou často díky stávající potratové legislativě svým okolím k potratu nucené? Kdo vysvětlí gynekologům provádějícím potrat, že nelikvidují shluk buněk nebo část těla matky, ale novou jedinečnou lidskou bytost, že dělají v podstatě totéž, co dělali teroristé, nacisté, otrokáři, když zabýjeli (jistě všichni v „dobré“ víře)? Nový postoj vedení KDU-ČSL mi (s nadsázkou) připomíná problém prasklého ropovodu. Z trhliny to valí. My rezignujeme na hledání způsobu uzavření ventilu a opravy ot-

voru a raději stojíme vedle se skleničkou a odchytáváme ropu do kanystru.

Ano, dobře vím, jak dopadl loňský pokus o prosazení zákona na ochranu lidského života. Není divu, byl to první pokus po více jak deseti letech nerušené potratové praxe. Nikdo nemohl být překvapen, že byl většinou spokojených poslanců odmítnut. Ale i tak měl ten pokus velký význam. Jsem přesvědčen, že už díky diskusi, kterou návrh vyvolal, se mnoho maminek rozhodlo ve prospěch dítěte a mateřství. Někteří poslanci snad začali o tomto problému nově přemýšlet. Jak se teď ale zdá, byl ten pokus, alespoň z lidovecké strany, opět na dlouhou dobu poslední. Proč? Jde o malou věc? Je strach z úbytku bodů? Proč si lidovecké vedení takto iniciativně a dobrovolně, nikým nenuceno svázalo ruce?

Podívejme se na vytrvalost těch, kdo chtějí uzákonit registrované partnerství. Návrh zákona byl již počtvrté za nedlouhou dobu projednáván Poslaneckou sněmovnou. Naposledy neprošel již jen o jeden hlas. Příště možná projde. Proč

nejsou podobně odhodlaní a vytrvalí přirozeně-mravně smýšlející poslanci? Co jim brání neúnavně hledat cestu účinné právní ochrany počatých dětí a jejich matek? Vždyť nejde jen o názor nebo nějakou koncepci či politikum. Jde o lidské životy. Množství obětí. Dnes a denně.

Problém umělých potratů a s tím spojený problém abortivní antikoncepce není však jen věcí poslanců. Je to věc každého člena společnosti, která zabíjení nenarozených umožňuje. Jsme-li pohoršeni hrůzou terorismu, budme také každý stejně citliví k zabíjení maličkých a zraňování maminek ve svém městě. Pomozme nastávajícím maminkám v tísní, aby se mohly radovat z narození svého dítěte. A neobhajujeme potraty, nenavrhujeme, nevybízejme a nenuťme matky k potratu, neprojevujeme souhlas s potratem a nevykonejme již žádný potrat. Spíše volejme, křičme, aby již k žádnému potratu nedošlo.

Jde totiž o zabítí člověka a těžko hojitelné zranění matky.

P. Pavel Mayer OP

pokračování ze str. 5

dítě narodí živé. Autoři tvrdí, že personál může spíše tíhnout k tomu, aby přehlédl známky života.

Pokusy o potrat byly provedeny na klinice Blackdown v Leamington Spa, která spadá pod pro-potratovou organizaci British Pregnancy Advisory Service. Ann Furediová, vedoucí úřednice organizace British Pregnancy Advisory Service, prohlásila: „Je to velmi nepravděpodobné. Většinou ženu máme na klinice, dokud z ní plod nevyjde. Pokud žena podstoupí pozdní chemický po-

trat, na klinice o ni pečuje personál, včetně porodní asistentky. Nikdy se nemůže stát, že by žena byla propuštěna s tím, že porodí doma.“

Julia Millingtonová, politická ředitelka britské strany ProLife Alliance, uvedla: „Musíme ocenit to, že ta matka měla odvalu dítě v takovém stavu porodit. Veřejnost si stále více uvědomuje, co zákonem povolujeme, když necháváme potrácet děti ve 22., 23. nebo 24. týdnu těhotenství, kdy již mohou přežít.“

The Sunday Times, Manchester Online

Nabídka pomoci

Milá maminko, pokud Vám během vyšetření v těhotenství lékaři sdělili, že Vaše dítě je nebo bude pravděpodobně postižené, nutí Vás k potratu a ráda byste si o tom všem s někým promluvila, můžete nám zavolat. Budete-li potřebovat jakoukoli pomoc, budeme se Vám ji snažit zprostředkovat.

Linka pro matky čekající postižené dítě: 566 531 117 nebo 604 605 513

Linka pro pomoc těhotným maminkám v tísni: 736 766 660

GYNEKOLOGICKÉ AMBULANCE

MUDr. Ludmila Lázníčková, Masarykova 31, Brno

Ordinační hodiny: St 15–19, Čt 8–12, Pá 8–12 (sudý týden)

(tel. ordinace: 542 221 540; objednání pacientek: přednostně v CENAPu denně od 8 do 18 hodin osobně nebo telefonicky – viz níže)

MUDr. Xenie Preiningerová, Jaroměřice nad Rokytnou

Ordinační hodiny: Po 12.30-16.30, St 6.30–17.30 *(tel.: 568 440 045 – objednávání)*

MUDr. Hana Žáková, Gen. Svobody 24, Havířov-Šumbark

Ordinační hodiny: Po, Čt, Pá 7–13, Út, st 13–17 *(tel.: 596 883 024 – objednávání)*

Centrum naděje a pomoci provozuje poradnu PPR (tel: 543 254 891), pro ženy a dívky (543 331 470), pro těhotné a kojící maminky (543 331 471), pro neplodné páry (543 331 472) a poradnu pro ženy v přechodu (543 254 891).

Cenap, Hybešova 40, 602 00 Brno, e-mail: cenap@cenap.cz, http://www.cenap.cz

---

PhDr. Dagmar Štefancová (tel.: 222 512 184) nabízí posilu nastávajícím maminkám, které mají obavy z budoucnosti, příp. komukoliv, kdo si potřebuje popovídat o svých starostech či o bolestech, které ho tíží.

Duchovní podpora a modlitba na úmysly spojené s očekáváním narození dítěte:
Sestry premonstrátky, 411 82 Doksany 1, tel.: 416 861 197

Tvrdí Vám, že **dítě**, které čekáte, bude **postižené**? Stává se, že někteří lékaři nutí ženy k potratu, když mají podezření, že dítě je postižené. Nezřídka se přes tyto prognózy narodí zdravé dítě. Manželé, kteří mají vlastní či adoptované děti, jsou ochotni přijmout i dítě, které čekáte, pokud by se opravdu narodilo postižené a neměla byste sílu se o ně postarat. *(adresa redakce v tiráži)*

Různá oznámení

Křesťanská gynekologická ambulance a poradna v Praze opět v provozu

Sestry boromejky obnovily od února tohoto roku v Nemocnici Pod Petřínem opět službu křesťanské gynekologické ambulance a poradny. Vykonává ji věřící lékař, který ordinuje na Psychiatrické léčebně v Bohnicích a každé první pondělí v měsíci bude k dispozici také v nemocnici sester boromejek.

Ordinační hodiny: každé první pondělí v měsíci v Nemocnici Pod Petřínem, ostatní pondělky v Bohnicích na gynekologické ambulanci PL vždy od 16.30 do 19.30 hodin. Je třeba se objednat a individuálně domluvit.

Kontakt: tel: 284 016 422, 284 016 417; mobil: 605 560 169 (Po—Pá: 7—15 hodin)

CHCETE POMOCI OBNOVIT KULTURU ŽIVOTA?

- Pošlete nám kontakty na své přátele, kterým můžeme zasílat tento oběžník.
- Pište nám své osobní zkušenosti s obnovou kultury života.
- Pište si o informační materiály, které Vám rádi zašleme, abyste je mohli šířit ve svém okolí.
- Pomozte jakýmkoli darem, umožníte tak další výrobu informačních materiálů.
- Modlete se s druhými za obrácení společnosti.

Hnutí Pro život ČR — informační oběžník vydávaný o. s. Hnutí Pro život ČR

ISSN: 1214-4096

Registrace: MK ČR E 14715

Redakční rada: Sylva Bernardová, Mgr. Radim Ucháč, Kateřina Ucháčová

Teologický poradce: P. Mgr. Pavel Mayer OP

Adresa redakce: Hnutí Pro život ČR, Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5, mobil: 603 976 231, e-mail: info@prolife.cz, <http://prolife.cz>

Bankovní spojení: 159205438/0300, var. sym. 5030

Hnutí Pro život ČR je neziskovým občanským sdružením s cílem šířit a prosazovat úctu k lidskému životu od početí do přirozené smrti, především k životu nenarozených dětí, starých, postižených a nevyléčitelně nemocných lidí, podporovat rodinu a šířit vědecké poznatky o souvisejících tématech. Sdružení nemá žádné státní dotace a rozvíjí svou činnost výhradně z darů drobných dárců. Dary lze podle § 15 odst. 8 zákona č. 586/1992 Sb. uplatnit při snížení základu daně.